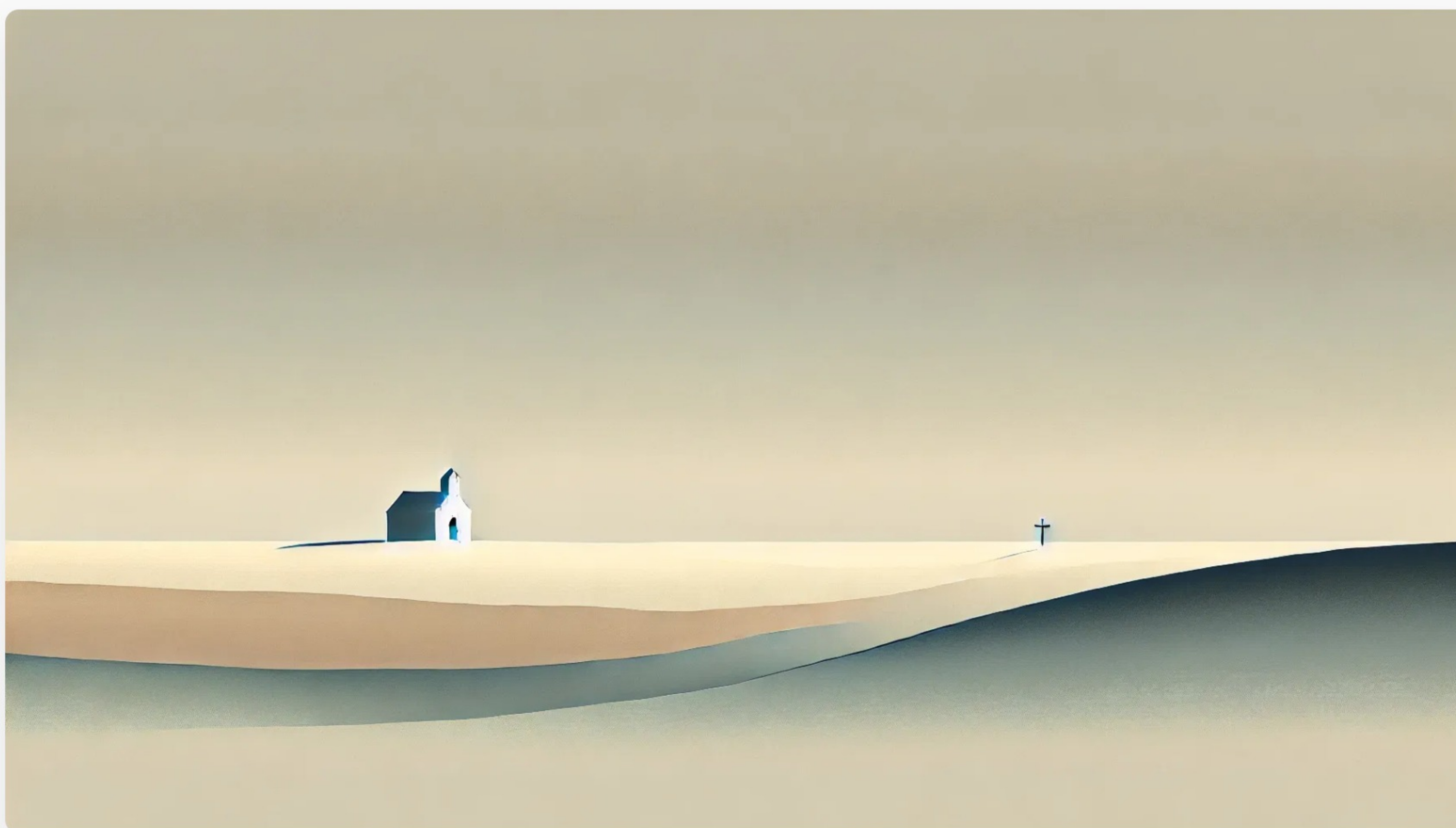

TEMPTATIVES SOBRE EL BUIT D'AMADOR VEGA.

Amador Vega, professor de la Universitat Pompeu Fabra, va presentar en format de llibre les seves investigacions al llarg de més de dues dècades, consagrades alquè podríem titular com hermenèutica d'un concepte indefinible.

Com s'aconsegueix que un assaig, o una recopilació d'assajos, estiguin batejats amb el benefici del dubte, amb l'entusiasme que desenterra les eternes preguntes? **Amador Vega**, catedràtic d'Estètica i Teoria de les Arts de la UPF i doctor en Filosofia per la Universitat de Friburg, concedeix una resposta precisa a aquesta qüestió amb **"Temptatives sobre el buit"**, publicat el **2022** de la mà de **Fragmenta Editorial**. Per una noblesa del pensament, cal una noblesa del sentir. En els seus escrits, Vega recorre centenars d'anys d'història de les religions i de la mística mitjançant la localització d'autors concrets i el desgranament d'interrogants afins a ells. La seva aproximació esquivia dogmatismes a través d'una metodologia comparativa, fruit d'una extraordinària erudició, escolta i curiositat.

Una de les preguntes clau del text té a veure amb la persistència durant el segle XX, i per extensió el XXI, d'una estètica i d'uns motius que engloben l'experiència humana de la religió, emmarcada en diverses apories que posen en crisi el principi de no-contradició. En aquest sentit, l'autor fa discórrer el pensament per lleres com el profà i el sagrat, distinció que li permet subratllar el caràcter ambivalent de la creació artística en les societats modernes. El sagrat no pot viure sense el profà, en la mesura que el primer lluita per brollar del segon. Anàlogament, la mística no desfà la figura de l'alteritat interlocutora, perquè aquesta disciplina, fortament arrelada a la poesia, no només vetlla per conservar la comunicació entre l'interior de l'individu i el seu exterior, sinó que fa de l'interstici entre ambdós la seva font primordial de significació. En aquest sentit, el paper de l'ànima, en estreta adhesió amb el sagrat, és fonamental per traduir l'experiència mística mitjançant la paraula, emesa aquesta des d'un ull interior que bull dins nostre i que ens arrossega fins a un despullament radical dels atributs del jo.

La naturalesa humana, ens diuen les seves representacions, alegories i sistemes de creences, és irremediament paradoxal. La raó, que tendeix a simplificar els ordres de la realitat en favor de la codificació instrumental de les consciències, és massa estreta per tenir accés a una concepció àmplia i distingible de la idea de Déu. El camí cap a ell, una impossibilitat essencial, està payoutat pel desig, concepte que defuig de definicions unívocues. Per a alguns intèrprets és anhel, per a altres malestar i per a altres producció. Per a l'experiència mística, estudia Amador Vega, el desig correspon més aviat a la primera accepció, en la mesura que acaba exercint d'impuls per sentir l'absència de Déu com una presència que batega i que es transparenta en nosaltres.

Aquestes només són algunes de les difícils problemàtiques que Vega escomet. La seva escriptura és producte de molts anys de recerca i de travessia, de la mà de mirades singulars i sublimes com les de **Ramon Llull**, el **mestre Eckhart**, **Novalis** o **R. M. Rilke**. En aquest sentit, l'escola germànica continua essent una brúixola de constant recuperació de línies obertes.

En conclusió, llegir *Temptatives sobre el buit* és una experiència en si mateixa. És un acte de fe dedicat a esperits inquietos i també una crida fervorosa per posar de relleu la curiositat investigativa com a motor vital. Vega recupera per a l'anàlisi la gràcia de la solemnitat i la gravetat de la passió, eixos que marquen la diferència en un món amb tanta obsessió per designar les coses pel seu nom.

Arnau Martín.